

Sygn. akt V CZ 109/06

POSTANOWIENIE

Dnia 4 stycznia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa Szpitala Wojskowego z Przychodnią - Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w O.

przeciwko Narodowemu Funduszowi Zdrowia Oddziałowi Wojewódzkiemu w O.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 4 stycznia 2007 r.,

zażalenia strony powodowej na postanowienie Sądu Apelacyjnego [...]

z dnia 31 sierpnia 2006 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 31 sierpnia 2006 r. odrzucił skargę powoda o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem oddalającym powództwo, stwierdzając, że wskazana przez skarżącego uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 30 marca 2006 r. oraz wcześniejszy wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 18 grudnia 2002 r. (znany i powoływany w postępowaniu, którego skarga o wznowienie dotyczy), nie mogą – w świetle art. 403 § 2 k.p.c. – stanowić podstawy skargi o wznowienie postępowania.

Rozpoznając zażalenie, zawierające wniosek o uchylenie zaskarżonego postanowienia, Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie stanowi polemikę z trafną argumentacją Sądu Apelacyjnego, który prawidłowo wywiódł, że poglądy wyrażone w doktrynie lub judykatach Sądu Najwyższego i Trybunału Konstytucyjnego, nie mogą stanowić podstawy skargi o wznowienie postępowania. Niezależnie od tego podkreślić należy, że powołany przez skarżącego wyrok Trybunału Konstytucyjnego znany był stronom i Sądom rozpoznającym sprawę zakończoną prawomocnym wyrokiem. Z kolei stanowisko wyrażone w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 30 marca 2006 r. nie stanowi powszechnie obowiązującej wykładni prawa. Twierdzenie strony skarżącej, że gdyby sprawa rozstrzygana była po jej wydaniu, to wynik sprawy byłby inny, nie znajduje żadnego uzasadnienia. Uchwały Sądu Najwyższego wiążą sądy niższej instancji jedynie w danej sprawie. W innych sprawach, choćby podobnych czy zgoła identycznych, są tylko pomocne przy rozstrzyganiu i powoływane jedynie ze względu na poziom prezentowanej w nich argumentacji. Wskazanie przez stronę, że przepisy przyjęte za podstawę prawomocnego wyroku zostały następnie inaczej zinterpretowane w uchwale Sądu Najwyższego nie uzasadnia wznowienia postępowania na podstawie art. 403 § 2 k.p.c. (postanowienie SN z dnia 17 listopada 1998 r., II UKN 402/98, OSNP 1999, nr 24, poz.8). Poglądy prawne Sądu Najwyższego nie są zatem okolicznościami faktycznymi ani środkami dowodowymi, o których mowa w art. 403 § 2 k.p.c.

Z wyżej wskazanych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

db